

KAMUOYUNA

21 MART DÜNYA ORMANCILIK GÜNÜNE AİT ORMANCI MESLEK VE SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ ORTAK BİLDİRİSİ ORMAN YOKSA YAŞAM DA YOK...

Ekolojik ve çevre sorunlarıyla sürekli boğuşan dünyamızda, geçen yüzyılda sanayi ve teknoloji hızla gelişirken, doğal kaynaklar da aynı hızla sömürüldü. Sürekli olarak gündemi işgal eden, ormanlara ve tüm doğal kaynaklara yapılan saldırı ve yok edilme süreci kuraklığı, yer altı ve yer üstü su kaynaklarının yok oluşunu, erozyonu, toprak kaymasını, selleri, toprakların verimsiz ve çorak hale gelmesini de beraberinde getirdi. Kısaca, doğal denge bozuldu. Doğal dengenin bozulması ve çevre sorunlarının artması toplumsal tepkilere yol açmaya başlayınca, dünyayı yönetenler arayışlar içine girdiler. Çevre sorunlarının temelini oluşturan ormansızlaşmanın önüne geçmek amacıyla Avrupa Tarım Konfederasyonu'nun önerisi ile 1971 yılında Roma'da toplanan Uluslararası Gıda ve Tarım Örgütü (FAO), kuzey yarımkürede ilkbaharın, güney yarımkürede sonbaharın başlangıç günü olan 21 MART'ı DÜNYA ORMANCILIK GÜNÜ olarak ilan etmişlerdir.

Ancak, daha sonra dünya ülkelerinin çeşitli adlar altında zaman zaman gündeme getirdikleri toplantılardan da bu olumsuz sürecin durdurulmasına yönelik ciddi anlamda bir sonucun çıkmaması, bu toplantıların ve bu uygulamanın göstermelik olduğunu ortaya koymaktadır.

İnsan yaşamının temel ögesi olan temiz hava, su ve toprak ormanlar tarafından üretilmektedir. Ormanın yok olması, yaşamın yok olmasıdır. Sanayileşme, aşırı nüfus artışı sonucunda kentlerin büyümesi, çevre kirliliğini arttırmaktadır. Orman azalmaları ya da orman alanlarının arttırılamaması, insan yaşamını tehdit eden ortamların oluşmasına neden olmaktadır.

Son yıllarda ormanlar tüm dünya insanların ortak varlıkları olarak kabul edilmekte, toplumsal yararlarının odun hammaddesi değerinin binlerce kat fazlası olduğu bilinmektedir. Küresel iklim değişikliği, atmosferdeki karbon oranının ve sera gazlarının artışı, hava kirliliği, çölleşme, kuraklık, temiz su rezervlerinin azalması, toplumları ve dünyayı tehdit etmekte, ormanların önemini bir kat daha arttırmaktadır.

Ormanların önemi her geçen gün artmasına karşın FAO kaynaklarına göre dünya orman varlığı giderek azalmakta, özellikle uluslararası tekellerin yönlendirmesiyle ormansızlaşmanın geri kalmış ülkelerde yaşanmaya devam ettiği görülmektedir.

Ülkemizde de uzun yıllardan bu yana yoğun bir ormansızlaşma yaşanıyor. Anayasal koruma altındaki ormanlarımızın Anayasa'ya aykırı çıkarılan mevzuatlar ile tahrip edildiği, Anayasa'da sınırları çizilmiş, kamu yararı adına sınırlı olarak verilebilecek izinler için ne kadar hoyratça davranıldığı ve ranta kurban edildiği açıkça görülen vakalardır.

Ormanlar, politikacılar tarafından maalesef politik yatırım aracı olarak görülmektedir. Bu anlayışla, Anayasa ve ormancılıkla ilgili yasalarda defalarca, ormana ve ormancılık aleyhine değişiklikler yapılmış, binlerce hektar orman arazisi üzerindeki bitki örtüsü yok edilerek orman niteliğini kaybetmiştir gerekçesi ile orman sınırları dışına çıkarılmıştır. Ayrıca son dönemde orman yasasında yapılmak istenen değişiklikler ile orman içinde bulunan orman köylüsünün anayasa ve yasalarla sahip olduğu öncelik ve hakları ortadan kaldıracak düzenlemelerle ormancılığın sosyo-ekonomik

işlevlerini ortadan kaldırmaya, ormanları sadece ticari bir meta olarak değerlendirmeye gidilmektedir.

Ülkemizde orman azalmalarının % 56'sı yasal düzenlemelerden kaynaklanmıştır. 1950'lerden bu yana 1.5 milyon hektardan fazla ormanlık alan bu nedenle artık orman değildir. Bu yasal düzenlemelerden birisi de 2/B diye bilinen, orman niteliği kaybettirilerek orman rejimi dışına çıkarılan alanlardır.

Orman alanlarının amaç dışı kullanımı ile de büyük tahribatların ortaya çıkması ve ekosistemin zarar gördüğü uygulamalar da sürmektedir. Özellikle son dönemlerde su kaynaklarının özelleştirilmesine yönelik uygulamalar neticesinde, derelerimiz üzerinde elektrik üretimi gerekçesi ile kurulan HES'ler en başta yöre insanının, ormanların, tarım alanlarının ve doğal yaşamın dolayısı ile ekosistemin alt üst olmasına neden olmaktadır.

Olumsuz uygulamaların değişik biçimlerinin hala sürdürüldüğü bir ortamda ormanların bakımı, korunması, geliştirilmesi ve erozyon kontrolü için ormancı çalışanlar çok güç koşullarda büyük bir özveri gösteriyor, gerektiğinde yaşamlarını ortaya koyuyorlar. Ancak, yukarıda belirtilen sorunlar, sadece ormancı çalışanların çabası ile üstesinden gelinebilecek sorunlar değildir. **Ormanlar, ormancıların değil, tüm halkın, hatta insanlığın malıdır. O halde, ormancılığımızın ulusal bir sorun olduğu benimsenmeli ve gereği yapılmalıdır.**

Ormancı meslek ve sivil toplum örgütleri olarak bizler; orman ve çevreye duyarlı ve korumacı her türlü davranış biçiminin, ülkemiz ve dünya insanların yaşadıkları yere sahip çıkma bilincinin, çabaların geniş kapsamlı ve kalıcı kılınmasını amaçlamaktayız. Çocuklarımızın; yeşili yağmalmış, toprakları verimsizleşmiş, suları kirli, havası solunamayacak kadar zehirlenmiş, yaban hayvanları azalmış, kuşları, böcekleri ve balıkları yaşam savaşı veren, iklim koşulları alt üst olmuş bir dünyada yaşamayı hak etmediklerine inanmaktayız. Ülkemizin ve dünyamızın yaşadığı büyük deprem, sel, çığ felaketlerinin boyutlarının bu denli şiddetli olmasının nedenlerinin başında orman ve çevre koşullarının bugüne dek göz ardı edilmesinin yattığını düşünmekteyiz.

Bugün; dünya uluslarınca da benimsenmiş olan 21 Mart Dünya Ormancılık Günü'nde bir kez daha, tüm halkımızı ülkemizin taşına, toprağına, havasına, suyuna, ORMANLARINA sahip çıkmaya çağırıyoruz. 21/03/2018

ORMANCI MESLEK VE SİVİL TOPLUM ÖRGÜTLERİ

- TMMOB Orman Mühendisleri Odası
- Türkiye Ormancılar Derneği
- Tarım Orkam-Sen
- Tarım Orman-İş Sen.
- ORKOOP (Türkiye Ormancılık Kooperatifleri Merkez Birliği)
- Türkiye Tabiatını Koruma Derneği
- Orman Teknikerleri Derneği